

“मीठे बच्चे- बाबाले तिमीलाई संगममा जुन स्मृति दिलाउनु भएको छ, त्यसको स्मरण गरेमा सदा हर्षित रहन्छौ।”

प्रश्न:- सदा हल्का रहने युक्ति के हो? कुन साधनलाई अपनायौ भने खुशीमा रहन सक्छौ?

उत्तर:- सदा हल्का रहनको लागि यस जन्ममा जे-जे पाप भएका छन्, ती सबै अविनाशी सर्जनको अगाडि राख। बाँकी जन्म-जन्मान्तरको पाप जुन शिरमाथि छन् त्यसको लागि यादको यात्रामा रहने गर। यादबाटै पाप काटिन्छ, फेरि खुशी रहन्छ। बाबाको यादबाट आत्मा सतोप्रधान बन्छ।

ओम् शान्ति। प्यारा रूहानी बच्चाहरूलाई रूहानी बाबा सम्झाउनु हुन्छ- तिमीलाई स्मृति आएको छ- हामी आदि सनातन देवी-देवता धर्मका थियौं, हामीले राज्य गथ्यौं, हामी वास्तवमा विश्वको मालिक थियौं। त्यति बेला अरू कुनै धर्म थिएन। हामीले नै सत्ययुगदेखि जन्म लिँदै ८४ को चक्र पूरा गर्यौं। सारा कल्पवृक्षको स्मृति आएको छ। हामी देवता थियौं, फेरि रावण राज्यमा आयौं, त्यसपछि देवी-देवता कहलाउन लायक रहेनौं त्यसैले धर्म नै अर्कै मान्यौं। अरू कसैको पनि धर्म बदलिँदैन। जस्तै, क्राइस्टको क्रिश्चियन धर्म, बुद्धको बौद्ध धर्म नै चल्दै आएको छ। सबैको बुद्धिमा छ बुद्धिले फलानो समयमा धर्म स्थापना गर्नुभयो। हिन्दूहरूलाई आफ्नो धर्मको बारेमा थाहै छैन। हाम्रो हिन्दू धर्म कहिले सुरु भयो, कसले बनायो? लाखौं वर्ष भनिदिन्छन्। सारा सृष्टि चक्रको ज्ञान तिमी बच्चाहरूलाई नै छ, यसलाई भनिन्छ ज्ञान-विज्ञान। उनीहरूले विज्ञान नाम राखेछन् तर बाबा त्यसको अर्थ सम्झाउनु हुन्छ- ज्ञान र योग, रचयिता र रचनाको आदि, मध्य, अन्त्यको ज्ञान, अहिले तिमीले सम्झन्छौ- हामीले पनि केही जानेका थिएनौं, नास्तिक थियौं। सत्ययुगमा त यो ज्ञान हुन सक्दैन। अहिले तिमीलाई टिचरले पढाउनु भएको छ। पढेर तिमीलाई राज्य-भाग्य मिल्छ किनकि तिमीलाई रहनको लागि सृष्टि चाहिन्छ। यस पुरानो सृष्टिमा त पवित्र देवी-देवताहरूले पाउ राख्न सक्दैनन्। बाबा आएर तिम्रो लागि पुरानो दुनियाँ विनाश गरेर नयाँ दुनियाँ स्थापना गर्नुहुन्छ। हाम्रो लागि विनाश अवश्य हुन्छ। कल्प-कल्पान्तर हामी यो पार्ट बजाउँछौं। बाबा सोध्नुहुन्छ- पहिला कहिले मिलेका थियौ? अनि भन्छन्- बाबा, हर कल्प मिल्छौं, हजुरबाट राज्य-भाग्य लिन। कल्प पहिला पनि बेहदको सुखको राज्य मिलेको थियो। यो सबै कुरा जुन स्मृतिमा आएका छन्, अब त्यसको स्मरण हुनुपर्छ, जसलाई बाबा स्वदर्शन चक्र भन्नुहुन्छ। हामी पहिला सतोप्रधान थियौं। हरेक आत्मालाई आ-आफ्नो पार्ट मिलेको छ, यो पनि स्मृति आएको छ। हामी आत्मा सूक्ष्म अविनाशी हौं, यसमा पार्ट पनि अविनाशी छ जुन चलिरहन्छ। यो बनी-बनाऊ बनिरहेको छ... यसमा नयाँ कुरा कुनै थप्न वा घट्न सक्दैन। कसैले पनि मोक्षलाई प्राप्त गर्दैन। कसैले मुक्ति माग्छन्, मुक्ति अलग, मोक्ष अलग हो। यो पनि स्मृतिमा राख्नु छ। स्मृतिमा भयो भने अरूलाई पनि स्मृति दिलाउने छन्। तिम्रो धन्दा नै यही हो। बाबाले जे स्मृतिमा ल्याउनु भएको छ, त्यो फेरि अरूलाई पनि स्मृति दिलाऊ, तब उच्च पद पाउन सक्छौ। उच्च पद प्राप्त गर्नको लागि धेरै मेहनत गर्नुपर्छ। मुख्य मेहनत हो योगको। यो हो यादको यात्रा, जुन बाबा सिवाय अरू कसैले सिकाउन सक्दैन। अहिले तिमी मनुष्यबाट देवता बन्ने पढाइ पढ्छौ। तिमीलाई थाहा छ- हामी अब फेरि नयाँ दुनियाँमा जान्छौं। त्यसको नाम नै हो अमरलोक। यो हो मृत्युलोक। यहाँ त अचानक बसी-बसी मृत्यु आउँछ। त्यहाँ मृत्युको नाम नाम-निशान हुँदैन किनकि आत्मालाई त वास्तवमा कालले खाँदैन। कुनै मिठाई कहाँ हो र। ड्रामा अनुसार जब समय हुन्छ, आत्मा जान्छ। जुन समय जसलाई जानु छ, ऊ जान्छ। कालले कुनै पक्रिदैन। आत्माले एक शरीर छोडेर अर्को लिन्छ। काल केही पनि होइन। यो त कथा बनाएका हुन्। त्यो हो अमरलोक, त्यहाँ निरोगी काया रहन्छ। सत्ययुगमा तिम्रो आयु पनि लामो थियो, योगी थियौ। योगी र भोगीको फरक पनि अहिले थाहा भएको छ। तिम्रो आयु वृद्धि हुँदै गइरहेको छ। जति तिमी योगमा रहन्छौ, त्यति पाप भस्म हुन्छ अनि पद पनि उच्च मिल्छ, आयु पनि लामो हुन्छ। जसरी राजा-रानी आयु पूरा गरेर शरीर छोड्छन्, प्रजाको पनि यस्तै हुन्छ। तर पदको फरक हुन्छ।

अब बाबा तिमीलाई भन्नुहुन्छ- स्वदर्शन चक्रधारी बच्चाहरू! यो अलंकार तिम्रो हो। तिमी गृहस्थ व्यवहारमा रहेर कमल फूल समान रहन्छौ। तिमी बाहेक अरू कोही रहन सक्दैनन्। यस जन्ममा हामीले कति पाप गरेका छौं, यो पनि स्मृतिमा आएको छ। त्यसैले बाबा भन्नुहुन्छ- ती सबै अविनाशी सर्जनका अगाडि राख्यौ भने हल्का हुन्छौ।

बाँकी जन्म-जन्मान्तरको पाप जुन शिरमाथि छ, त्यसको लागि योगमा रहनु छ। योगबाट नै पाप काटिन्छ, खुशी रहन्छौ। बाबाको यादबाट सतोप्रधान बन्छौ।

थाहा छ- हामी यादबाट यो बन्छौं त्यसैले कसले याद गर्दैन र? तर यो युद्धको मैदान हो, मेहनत गर्नुपर्छ, यति उच्च पद प्राप्त गर्नको लागि। बेहदका बाबासँग हामीले उच्च भन्दा उच्च वर्सा लिन्छौं, कल्प-कल्प लिन्छौं, यो पनि तिमीलाई स्मृति आएको छ। तिम्रो पासमा धेरै आउने छन्, आएर महामन्त्र लिन्छन् मनमनाभवको। मनमनाभवको अर्थ हो आफूलाई आत्मा सम्झेर बाबालाई याद गर। यो हो महान मन्त्र, महान आत्मा बन्नको लागि। उनीहरू कुनै महात्मा होइनन्। महात्मा त वास्तवमा श्रीकृष्णलाई भनिन्छ किनकि उनी पवित्र हुन्छन्। देवताहरू सदैव पवित्र रहन्छन्। देवताहरूको हो प्रवृत्ति मार्ग। संन्यासीहरूको हो निवृत्ति मार्ग। स्त्रीहरूले त धक्का खाँदैनन्। यो सबै अहिले कलियुगमा विकृति आएको छ। स्त्रीहरूलाई पनि संन्यासी बनाएर लिएर जान्छन्। फेरि पनि उनीहरूको पवित्रताले सृष्टि थामिन्छ। जसरी पुरानो घरलाई मर्मत आदि गरेपछि नयाँ बन्छ। यी संन्यासीले पनि मर्मत गरेर केही बचाव गर्छन्। तर बाबा भन्नुहुन्छ- त्यो धर्म नै अलग छ, पवित्र बन्छन्।

भारत खण्डमा नै यति धेरै देवी-देवताहरूको मन्दिर, भक्ति आदि छ। यो पनि खेल हो, जसको वृत्तान्त तिमी बताउँछौ। भक्ति मार्गको लागि यी सबै चाहिन्छ। एक शिवको नै कति नाम राखिदिएका छन्। नाम अनुसार मन्दिर बन्दै गए। अनगिन्ती मन्दिर छन्। कति खर्च हुन्छ। मिल्छ फेरि पनि आधाकल्पको सुख। धेरै पैसा लगाउँछन्, मूर्तिहरू टुटफुट भएर जान्छन्। त्यहाँ त मन्दिर आदिको कुनै आवश्यकता नै हुँदैन। आधाकल्प भक्ति चल्छ, आधाकल्प फेरि भक्तिको नाम हुँदैन, यो पनि अहिले स्मृति आएको छ। बाबाले कति स्मृति दिलाउनु भएको छ- यस विविध वृक्षको। केवल कलियुगको आयु नै ४० हजार वर्ष भए फेरि त क्रिश्चियन आदिको आयु पनि धेरै बढ्ने थियो। बाबा सम्झाउनु हुन्छ- क्रिश्चियन धर्मको यति नै लिमिट (हद) छ। यो जानेका छन्- क्राइस्टको यति समय भयो, फलानोको यति समय भयो धर्म स्थापना गरेको, तर फेरि जान्छन् कहाँ? यो जानेका छैनन्। कल्पको आयु नै लामो बनाइदिएका छन्। अहिले तिमीलाई थाहा छ- यो त विनाशको तयारी भइरहेको छ। उनीहरूको हो विज्ञान, तिम्रो हो शान्ति। तिमी जति शान्तिमा जान्छौ, त्यति उनीहरूले विनाशको लागि राम्रा-राम्रा चीजहरू तयार गर्दै रहन्छन्। दिन-प्रतिदिन महीन चीजहरू बनाइरहन्छन्। तिमीलाई भित्र खुशी हुन्छ- बाबाले त हाम्रो लागि नयाँ दुनियाँ बनाउन आउनु भएको छ। अब हामी पुरानो दुनियाँमा कहाँ रहन्छौं र? कमाल छ बाबाको। बाबा हजुरको स्वर्ग स्थापना गर्ने तरिका त कमाल छ। अहिले तिमीलाई सारा स्मृति आएको छ। उनले त रचयिता र रचनाको आदि-मध्य-अन्त्यलाई जानेकै छैनन्। तिमीले जानेका छौ। तिमी कति प्रकाशमा छौ। मानिसहरू त घोर अन्धकारमा छन्। फरक छ नि। ज्ञान अञ्जन सदगुरु दिया, अज्ञान अन्धेर विनाश। भक्तहरूले ज्ञानलाई जानेका छैनन्। अहिले तिमीले भक्तिलाई जानेका छौ, ज्ञानलाई पनि जानेका छौ। सारा स्मृति आएको छ- भक्ति कहिले सुरु हुन्छ, फेरि कहिले पूरा हुन्छ। बाबाले कहिले ज्ञान दिनुहुन्छ, पूरा कहिले हुन्छ, सबै स्मृति छ। नम्बरवार त हुन्छन् नै। कसैलाई धेरै स्मृति हुन्छ, कसैलाई कम। जसलाई धेरै स्मृति रहन्छ, उनै उच्च पद पाउने छन्। स्मृति रह्यो भने अरूलाई पनि सम्झाउन सक्छौ। अद्भुत स्मृति छ नि। पहिला तिम्रो बुद्धिमा के थियो। भक्ति, जप, तप, तीर्थ गर्नु, ढोग्नु, सारा निधार नै दाग लाग्यो। भक्तिको स्मृति र ज्ञानमा कति फरक छ। तिमी अहिले भक्तिलाई जानेका छौ किनकि सुरुदेखि भक्ति गरेका छौ। जानेका छौ- हामीले सुरु सुरुमा शिवको भक्ति गर्यौ, फेरि देवताहरूको। अरू कसैलाई पनि स्मृति छैन, तिमीलाई रचनाको आदि-मध्य-अन्त्य, भक्ति आदिको सबै स्मृति छ। आधाकल्प भक्ति गर्दै गर्दै गर्दै गिर्दै आएका छौ।

अब त दुःखको पहाड खस्छ। तिमी बच्चाहरूलाई पुरुषार्थ गर्नुपर्छ, यो खस्नु भन्दा पहिला हामीले यादको यात्राबाट विकर्म विनाश गर्नु छ। सबैलाई तिमी यही सम्झाउँछौ, तिम्रो पासमा हजारौं आउँछन्। तिमी भाइ-बहिनीहरूलाई मार्ग बताउने मेहनत गर्छौ। ज्ञान र भक्तिको स्मृति आएको छ, अर्थात् तिमीले सारा ड्रामालाई नम्बरवार पुरुषार्थ अनुसार जानेका छौ। जसले राम्रोसँग जानेका छन्, उनले नै सम्झाउन सक्छन्। सम्झाउने त बच्चाहरूले नै हो। गायन पनि छ- सन् शोज फादर। बाबा बच्चाहरूलाई सम्झाउनु हुन्छ, बच्चाहरूले फेरि अरू भाइहरूलाई सम्झाउँछन्। आत्माहरूलाई सम्झाउँछौ हैन? भक्ति भन्दा यो ज्ञान बिल्कुल भिन्न छ। गायन पनि त छ नि- एक भगवान आएर सबै भक्तहरूलाई फल दिनुहुन्छ। एक बाबाका सबै सन्तान हुन्। बाबा भन्नुहुन्छ- म सबै बच्चाहरूलाई शान्तिधाम, सुखधाममा लिएर जान्छु। कल्प-कल्पको यो ज्ञान पनि तिमीलाई अहिले छ, त्यहाँ

हुँदैन। तिमी पतित बन्छौ, फेरि पावन बनाउनको लागि बाबाले तिमीमाथि कति मेहनत गर्नुहुन्छ त्यसैले गायन छ- कुर्बान जाऊँ...वारी जाऊँ...। कसमा? बाबामा। फेरि बाबा उदाहरण बताउनु हुन्छ- यो कुर्बान कसरी गयो। अनुसरण यस नमूनालाई गर। यिनै फेरि लक्ष्मी-नारायण बन्छन्। यदि यति उच्च पैद पाउनु छ भने त्यस्तै कुर्बान जानुपर्छ। धनवान कहिल्यै कुर्बान हुन सक्दैनन्। यहाँ त स्वाहा गर्नु पर्ने हुन्छ।

धनीहरूलाई स्मृति अवश्य आउने छ। गायन पनि छ नि- अन्तकाल जो स्त्री सिमरे...। यति सबै पैसा के गर्छन्। कसैले लिने नै छैन किनकि सबै खतम भएर जान्छ। मैले पनि लिएर के गर्ने? शरीर सहित सबैथोक खलास हुनु छ। आफू मरेपछि दुनियाँ मर्यो। यो धन आदि केही पनि रहने छैन। बाँकी गरुड पुराण आदिमा त रोचक कुरा लेखिदिएका छन्, डराउनको लागि।

बाबा भन्नुहुन्छ- यी शास्त्र आदि हुन् भक्ति मार्गका। आधाकल्प भक्ति मार्ग चल्छ। जबकि रावण राज्य हुन्छ। कसैसँग पनि सोध्न सक्छौ- रावणलाई कहिलेदेखि जलाउँदै आउनु भएको हो? अरे, परम्परादेखि त रावण हुँदै हुँदैन। थाहै छैन त्यसैले भनिदिन्छन् परम्परादेखि। तिमी बच्चाहरूलाई अब स्मृति आएको छ- रावण राज्य कहिलेदेखि सुरु हुन्छ। रचयिता, रचनाको रहस्य पनि तिमीले बुझेका छौ। अब बाबा भन्नुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू! म एकलाई याद गरौं भने पाप काटिन्छ। एक-आपसमा यही सावधानी दिँदै गर। घुम्न-फिर्न जाँदा पनि आपसमा यही कुरा गर। सारा गुप यस यादको अवस्थामा चक्कर लगायो भने तिम्रो शान्तिको प्रभाव धेरै पर्नेछ। पादरीहरू पनि एकदम शान्तिमा जान्छन्, क्राइस्टको यादमा। कसैलाई हेर्दा पनि हेर्दैनन्। तिमी त यहाँ धेरै यादमा रहन सक्छौ, कुनै कामधन्दा त छैन। धेरै राम्रो वायुमण्डल छ। बाहिर त धेरै छी-छी वायुमण्डल रहन्छ त्यसैले संन्यासीहरूको आश्रम पनि धेरै टाढा-टाढा हुन्छन्। तिम्रो त हो नै बेहदको संन्यास। पुरानो दुनियाँ अब गयो कि गयो। यो कब्रिस्तान हो फेरि परिस्तान हुनु छ। त्यहाँ हीरा-जुहारतका महल बन्छन्। यी लक्ष्मी-नारायण त परिस्तानको मालिक थिए नि। अहिले छैनन्। बाबा भन्नुहुन्छ- म कल्प-कल्प, कल्पको संगमयुगे आउँछु। यो सारा चक्र दोहोरिडरहन्छ। यस समय तिमीलाई सबै स्मृति आएको छ, जबकि बाबाले स्मृति दिलाउनु भयो। पहिला केही पनि बुद्धिमा थिएन। यस स्मृतिको नशामा जब रहन्छौ भने कसैलाई पनि यसै खुशीले सम्झाउन सक्छौ। स्मृतिमा रहेर तिमीहरूले घरबार सम्हाल्नु छ। अच्छा!

सदा स्मृतिको नशामा रहनेवाला मीठे-मीठे रूहानी बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

१) ड्रामाको आदि-मध्य-अन्त्यलाई राम्रोसँग बुझेर, स्मृतिमा राखेर अरूलाई पनि स्मृति दिलाउनु छ। ज्ञान अंजन दिएर अज्ञान अन्धकारलाई दूर गर्नु छ।

२) ब्रह्मा बाबा समान कुर्बान हुन पूरा अनुसरण गर्नु छ। शरीर सहित सबै खलास हुनु छ, त्यसैले त्यो भन्दा पहिला नै जीवन छँदै मर्नु छ, जसले गर्दा अन्त्य समयमा केही पनि याद नआओस्।

वरदान:- आफ्नो सम्पर्कद्वारा अनेक आत्माहरूको चिन्तालाई मेटाउने सर्व प्रिय भव वर्तमान समय व्यक्तिहरूमा स्वार्थ भाव हुनाको कारण र वैभवद्वारा अल्पकालको प्राप्ति हुनाको कारण आत्माहरू कुनै न कुनै चिन्ताले चिन्तित छन्। तिमी शुभचिन्तक आत्माहरूको थोरै समयको सम्पर्क पनि ती आत्माहरूको चिन्तालाई मेटाउने आधार बन्छ। आज विश्वलाई तिमीहरू जस्तो शुभचिन्तक आत्माहरूको आवश्यकता छ, त्यसैले तिमी विश्वको अति प्रिय छौ।

स्लोगन:- तिमी हीरा तुल्य आत्माहरूको बोली पनि रत्न समान मूल्यवान हुनु पर्छ।